

РЕШЕНИЕ

№ 2710

гр. Варна, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 49 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитър Димитров

при участието на секретаря Милена Д. Узунова
като разгледа докладваното от Димитър Димитров Гражданско дело № 20223110116857 по описа за 2022 година

Производството е образувано въз основа на предявен иск с правна квалификация чл.439 ГПК, заявен от Д. В. М. от гр.Варна, ЕГН:*****, лична карта №**** издадена на 28.07.2013г. живущ в гр.Варна. кв.****, ул.**** №31, като наследник на **** М.а ЕГН:***** починала на ****г. титуляр на кл. № **** по описа на „****”- Варна, чрез адвокат Н. К. И. член на Адвокатска колегия гр.Варна иск с правно основание чл.439 от ГПК за признаване за установено в отношенията между страните, че ищецът като наследник на **** М.а ЕГН:*****, починала на ****г. титуляр на кл.№ **** по описа на „****”-Варна. и Длъжник по изпълнително дело №**** по описа на **** е рег.№ ****, с район на действие ОС-Варна, не дължи сумата в размер на 4108,30лв. /четири хиляди сто и осем лева и тридесет стотинки/ представляваща 1/3 от припадащата му се наследствена част от общо дължимата сума в размер на 12324,90лв. /дванадесет хиляди триста двадесет и четири лева и деветдесет стотинки/ представляващи сбор от:

- Сумата в размер на 1526,88лв. /хиляда петстотин двадесет и шест лева и осемдесет и осем стотинки/ представляваща 1/3/една-трета/ от припадащата му се наследствена част от общо дължимата сума от 4580,65лв. /четири хиляди петстотин и осемдесет лева и шестдесет и пет стотинки/ представляваща главница за ползвани и неплатени от наследодателката **** М.а ЕГН:*****, **** услуги по партида на абонатен № **** за периода

от 25.02.2002г. до 09.01.2013г. за обект – имот, находящ се в гр. Варна. ж.к.*****”, ул.*****” №31;

- Сума в размер на 2421,75/две хиляди четиристотин двадесет и един лева и седемдесет и пет стотинки/ представляваща 1/3/една-трета/ от припадащата му се наследствена част от общо дължимата сума в размер на 7265,24лв. /седем хиляди двеста шестдесет и пет лева и двадесет и четири стотинки/ представляваща лихва за забава за периода от 25.02.2002г. до 09.01.2013г. в едно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаването на завлението в съда от „*****” ООД, ЕИК:***** - 06.02.2013г. до окончателното изплащане на задължението.

- Сумата в размер на 45/четиридесет и пет/ лева, представляваща 1/3 /една-трета/ от припадащата му се наследствена част от общо дължимата сума от 135,83 лв. /сто тридесет и пет лева и осемдесет и три стотинки/ - държавна такса за образуване на делото.

- Сумата от 114,67 лв. /сто и четиринадесет лева и шестдесет и седем стотинки/ представляващи 1/3 /една-трета/ от припадащата му се наследствена част от общо дължимата сума в размер на 344 /триста четиридесет и четири/лева юрисконсултско възнаграждение по Ч.ГР.Д. № 1526/2013г. по описа на XVII-ти състав на ВРС, поради служебно прекратяване на горепосоченото изпълнително дело на основание Чл.433 ал.1т.8 от ГПК считано към дата 14.03.2013г. и поради изтичането на погасителна давност от 5/пет/ години.

Ищецът основава исковата си претенция на следните фактически твърдения, изложени в депозираната искова молба: Твърди, че въз основа на издадения изпълнителен лист било образувано ИД №***** по описа на ЧСИ №*****_***** на 14.01.2019г., като същото било прекратено по отношение на длъжника ***** М.а и наследодателка на ищеца на 19.12.2019г., на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК. Твърди се, че по изпълнителното дело на се извършени изпълнителни действия, които да прекъсват давността.

Твърди се, че преди образуване на ИД №***** по описа на ЧСИ №*****_*****, било образувано ИД №*****г. по описа на ЧСИ №***** *****, което било прехвърлено на ИД№***** по описа на ЧСИ №*****- ***** по молба на вискателя от 22.01.2019г. Твърди се, че ИД №*****г. по описа на ЧСИ №***** ***** следвало да бъде служебно прекратено на 14.04.2016г. на основание

чл.433,ал.1, т.8 ГПК.

Твърди се, че от 14.03.2013г. – датата на издаване на ИЛ, до завеждане на исковата молба - 22.12.2022г. бил изтекъл срок от 9 години, 8 месеца и 8 дни, който надхвърлял петгодишния давностен срок за погасяване на вземането по смисъла на чл.110 ЗЗД.

Твърди се, че преклузивният петгодишен срок от 04.03.2013г. до 04.03.2018г. бил надхвърлен с 4 години, 9 месеца и 18 дни. Прекратяването настъпвало по силата на закона и не било необходим изричен акт на съдебния изпълнител. Сочи се, че делото при **** въобще не е трябвало да бъде образувано.

В срока по чл.131 ГПК ответното дружество е депозирало отговор, в който е изразено становище за неоснователност на иска.

Оспорват се твърденията на ищеца, че всички предприети действия по образуването под нов номер изпълнително производство по описа на ЧСИ **** по ИД ****, както от вискателя „**** Варна“ ООД, така и от съдебния изпълнител по възлагане по чл. 18 ЗЧСИ, не прекъсват давността, като невярни. Излага се, че на 14.04.2014г. въз основа на издаден в полза на Дружеството изпълнителен лист от дата 14.03.2013г. по ЧГД № ****г. по описа на ВРС 17-ти състав, е образувано изпълнително производство по изп.дело № ****г. срещу **** М.а (наследодател на ищеца), по описа на ЧСИ ****, рег.№ ****. С молбата за образуване на изпълнително дело били посочени изпълнителни способности, които да бъдат приведени в изпълнение при събиране вземането по принудителен ред. В хода на изпълнителното производство били извършени валидни изпълнителни действия, в това число и наложена възбрана върху недвижимо имущество, собственост на длъжника. На 17.11.2014г. била наложена възбрана върху недвижим имот, собственост на длъжника, въз основа на Постановление на ЧСИ за налагане на възбрана, вписана в АВ-Варна. На 09.06.2014г. лично на длъжника **** М.а била връчена покана за доброволно изпълнение. На 27.01.2017г. вискателят поискал извършване на принудителни изпълнителни действия срещу движимо и недвижимо имущество, собственост на длъжника.

С молбата за образуване на изп. производство вискателят възложил на ЧСИ правомощията по чл. 18 ЗЧСИ. ИД по описа на ЧСИ ****, рег.№**** е образувано под нов номер ИД **** по описа на ЧСИ ****, рег.№ **** с

Протокол от 14.01.2019г. на основание чл. 427 ал. 5 от ГПК. Излага се, че следва да намери приложение становището на ВКС, залегнало в ТР № 2/2013 г. на ОСГТКВКС - т. 10 от същото, според което в изпълнителния процес давността се прекъсва многократно – с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ. Сочи се, че искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение. Излага се, че според чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти, спират да текат за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение. Според § 13 от Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето, обн.ДВ бр. 44 от 13. 05 2020 г., сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в "Държавен вестник".

Твърди се, че за периода 13.03.2020 г. - 21.05.2020 г. давността е била спряна на посоченото основание. Отделно от това се излага, че давността е била спряна на основание чл. 432 ал. 1 т. 3 вр. с чл. 229 ал.1 т. 2 от ГПК, поради настъпилата на ****г. смърт на длъжника, т. е за периода от дата ****г. до 19.12.2019г. - датата на издаденото на основание чл. 433 ал. 1 т.8 от ГПК Постановление от ЧСИ рег.№ 895. Твърди се, че разпоредбата на чл.117, ал.1 ЗЗД е започнала да тече нова давност от 17.11.2014г. - датата на последно предприето валидно изп. действие по изп.дело № ****г. с нов № 78/2019г. - наложена възбрана върху недвижим имот, до 17.11.2019г. безспорно са изтекли 5 години, то вземанията, обективирани в изпълнителен лист от дата 14.03.2013г. по ЧГД № ****г. по описа на ВРС 17-ти състав, обаче, не следва да са погасени по давност на основание чл. 110 от ЗЗД.

Счита се, че с предприемането на всяко отделно изпълнително действие, изграждащо всеки отделен изпълнителен способ в рамките на

изпълнителното производство, давността е била прекъсвана, като от съответния момент е започвала да тече нова давност. Приема се, че считано от дата 19.12.2019г. следва да бъдат прибавени сроковете от посочените периоди на спиране на давността от общо 2г. 6м. и 7дни, а именно -до 19.06.2022г. Отправя се искане за отхвърляне на иска.

Оспорват се твърденията на ищеца за погасяване на вземането по давност, тъй като към посочената дата погасителната давност била от една страна прекъсната с насочването на изпълнението срещу недвижими вещи на длъжника-наследодател на ищеца, а от друга страна спряна.

СЪДЪТ, след като взе предвид представените по делото доказателства – по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от **фактическа страна**:

В хода на съдебното производство бяха представени и приети следните писмени доказателства: Извлечение за дължимите суми към 22.12.2022г. по абонатен номер № ****, Удостоверение за семейно положение на **** М.а, Копие от изпълнителен лист; Удостоверение за извършени плащания от страна на „**** - Варна „ООД по изп.д. №2014****0400770 по описа на ЧСИ ****; представените с исковата молба писмени доказателства в заверен вид: справка за облога и плащанията на частен абонат № ****, протокол от дата 12.01.223 г., за отписване на задължения за партида с аб. № ****, копие от електронна кореспонденция между страните в настоящото производство; представената от проц. представител на ищеца разпечатка от кореспонденция по електронна поща водена между страните от 21.12.2022 г. ; изисканото и постъпило ИД № **** по описа на ЧСИ № **** - **** – 63 листа.

От материалите по ИД № **** по описа на ЧСИ № **** - **** се установява, че въз основа на молба на **** Варна ООД от 14.04.2014г. и издаден изпълнителен лист по ч.гр.д. №1526/2013г. по описа на ВРС е образувано ИД№2014****0400770 по описа на ЧСИ №**** - **** срещу **** М.а. На 09.06.2014г. на длъжника е връчена покана за доброволно изпълнение. На 08.09.2014г. е издадено разпореждане за налагане на възбрана върху 5/8 ид.ч. от имот в гр.Варна, ул.**** 5, вписана на 17.11.2014г. в СВ-Варна. С молба от 27.01.2017г. вискателят е отправил искане за извършване на опис, оценка и продажба на движими вещи собственост на длъжника,

находящи се в жилището му.

С молба от 09.01.2018г. вискателят е отправил искане до ЧСИ за преустановяване на всички изпълнителни действия, като на 08.06.2018г. е направено искане за прехвърляне на ИД на ЧСИ№****- Ивета ****, при която ИД е образувано под №2019****40400078. По същото е извършена справка в НБД, от която се установява, че **** е починала. С постановление от 19.12.2019г изпълнителното дело е прекратено на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК.

Предвид така установеното от фактическа страна, **СЪДЪТ** формулира следните изводи от **правна страна**:

Настоящия съдебен състав намира предявения иск за допустим.

За успешното провеждане на отрицателен установителен иск по реда на чл. 439 от ГПК в тежест на ищеца е да докаже наличието на изпълняемо право, формирано въз основа на влязъл в сила съдебен акт; факта на образувано от ответника изпълнително дело в качеството му на вискател срещу ищеца в качеството му на длъжник по същото по изпълнителното основание; наличието на факт, настъпил след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, т.е. на нововъзникнал факт, обосноваващ несъществуване на изпълняемото право.

В тежест на ответника по делото е да установи при условията на пълно и главно доказване всички евентуално наведени от същата положителни правоизключващи и правопогасяващи възражения по иска, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, в т.ч. и основанията, от които правото е възникнало, както и неговия размер, както и че не са налице основания за погасяване на вземането по давност.

Предявеният иск намира правното си основание в разпоредбата на чл. 439, ал. 2 от ГПК, с който длъжникът оспорва задължението въз основа на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Като средство за защита на длъжника по висящ изпълнителен процес с иска се дава право да се установи, че изпълняемото право е отпаднало, поради факти и обстоятелства, настъпили след съдебното му установяване, но имащи правно значение за неговото съществуване. В настоящия случай ищецът твърди погасяване на изпълняемото право на основание изтекла погасителна давност и поради

перемпция по чл. 433 ал.1 т.8 от ГПК.

Съдебно установеното вземане се погасява с изтичане на пет години от влизане в сила на съответния съдебен акт съгласно чл.117, ал.2 ЗЗД, като давността се прекъсва с предприемане на действия по принудително изпълнение на вземането съгласно чл.116, б."в" ЗЗД.

Съобразно утвърдената съдебна практика- Решение № 31/09.09.2010г., постановено по т.д. №400/2009г. по описа на ВКС II т.о. и Решение №325/13.01.2016г. , постановено по гр.д. №2783/2015г. по описа на ВКС, Шг.о. за прекъсването на давността при образувано изпълнително производство е от значение единствено на коя дата е било предприето последното валидно изпълнително действие и дали от тази дата са изминали повече от пет години.

По делото се установява, че ответникът има вземане срещу наследодателя ищеца по издаден изпълнителен лист по ч.гр.д. №1526/2013г. по описа на ВРС въз основа на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК. След извършена служебно справка е електронната деловодна система на ВРС се установява, че заповедта за изпълнение е влязла в законна сила на 27.02.2013г. Съобразно разпоредбата на чл.117, ал.2 ЗЗД срокът на новата давност на съдебно установено вземане е пет години и същата съгласно чл.116, б."в" се прекъсва с предприемане на действия по принудително изпълнение.

До приемане на ТР №2/2015г. по т.д. №2/2013г. на ОСГТК е действало Постановление №3/18.11.1980г. по гр.д. №3/1980г. на Пленума на ВС, съобразно което погасителна давност на тече, докато трае изпълнителният процес относно принудителното осъществяване на вземането т.е. за периода от влизане в сила на заповедта за изпълнение 27.02.2013г. до 26.06.2015г. погасителна давност за вземането не е текла.

Съгласно разясненията дадени в т.10 от мотивите на ТР №2/2015г., постановено по т.д.№2/2013г. на ОСГТК давността се прекъсва с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ: насочването на изпълнението чрез налагане на запор или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до

постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

Единственото извършено изпълнително действие е налагането на възбрана върху притежавана от длъжника ид.ч. от имот и то в периода до 26.06.2015г. След тази дата липсват предприети действия по изпълнението, които да са прекъснали давността, поради и което съдът приема, че същата е изтекла към 30.07.2020г. при съобразяване действието чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. за периода 13.03.2020 г. - 21.05.2020 г., в която давността е спряла да тече.

Видно от представеното по делото удостоверение за наследници **** е оставила трима законни наследници - нейни низходящи, един от които е и ищеца. При това положение ищеца има правен интерес да установи недължимостта на вземането до размера на наследствената му ид. част, която съобразно чл. 5, ал. 1 ЗНасл. възлиза на 1/3 ид.ч.

С оглед изложеното съдът намира, че вземането на ответника по издадения ИЛ за сумите по издадения в негова ползва изпълнителен лист е погасено по давност, поради и което предявеният иск е основателен и следва да се уважи съобразно наследствената квота на ищеца.

По разноските:

На ищеца се следват разноски съобразно уважената част от иска. Възражението за прекомерност на заплатеното от ищцата адвокатско възнаграждение е основателно предвид размера на цената на иска и липсата на фактическа и правна сложност на делото, поради и което същото следва да се определи в съответствие с чл. 7, ал. 2, т. 2 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в редакцията ѝ към датата на договарянето, възлизащо в размер на 579.15 лева. На ищеца се следва и сумата от 166,33 лева за заплатена държавна такса.

С оглед изхода на делото в полза на ответника не се следват разноски.

Воден от горното съдът:

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, че ищецът Д. В. М. от гр.Варна, ЕГН:*****, лична карта №**** издадена на 28.07.2013г. живущ в гр.Варна. кв."****", ул."****" №31, в качеството на наследник на **** М.а ЕГН:***** починала на ****г. титуляр на кл. № **** по описа на „****"- Варна, длъжник по изпълнително дело №**** по описа на **** е рег. № ****, с район на действие ОС-Варна, не дължи на „**** Варна" ООД, ЕИК: **** със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „****“ №33 сумата в размер на **4108,30лв. /четири хиляди сто и осем лева и тридесет стотинки/** представляваща 1/3 от припадащата му се наследствена част от общо дължимата сума в размер на 12324,90лв. /дванадесет хиляди триста двадесет и четири лева и деветдесет стотинки/ представляващи сбор от: - сумата в размер на 1526,88лв. /хиляда петстотин двадесет и шест лева и осемдесет и осем стотинки/ представляваща 1/3/една-трета/ от припадащата му се наследствена част от общо дължимата сума от 4580,65лв. /четири хиляди петстотин и осемдесет лева и шестдесет и пет стотинки/ представляваща главница за ползвани и неплатени от наследодателката **** М.а ЕГН:*****, **** услуги по партида на абонатен № **** за периода от 25.02.2002г. до 09.01.2013г. за обект – имот, находящ се в гр. Варна. ж.к."****", ул."****" №31; - сума в размер на 2421,75/две хиляди четиристотин двадесет и един лева и седемдесет и пет стотинки/ представляваща 1/3/една-трета/ от припадащата му се наследствена част от общо дължимата сума в размер на 7265,24лв. /седем хиляди двеста шестдесет и пет лева и двадесет и четири стотинки/ представляваща лихва за забава за периода от 25.02.2002г. до 09.01.2013г. в едно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаването на завлението в съда от „****" ООД, ЕИК:**** - 06.02.2013г. до окончателното изплащане на задължението ; - сумата в размер на 45/четиридесет и пет/ лева, представляваща 1/3 /една-трета/ от припадащата му се наследствена част от общо дължимата сума от 135,83 лв. /сто тридесет и пет лева и осемдесет и три стотинки/ - държавна такса за образуване на делото; - сумата от 114,67 лв. /сто и четиринадесет

лева и шестдесет и седем стотинки/ представляващи 1/3 /една-трета/ от припадащата му се наследствена част от общо дължимата сума в размер на 344 /триста четиридесет и четири/лева юрисконсултско възнаграждение по Ч.ГР.Д. № 1526/2013г. по описа на XVII-ти състав на ВРС, поради поради погасяване на вземането по давност, на основание чл.124,ал.1, вр.чл.439, ал.2 ГПК

ОСЪЖДА „**** Варна“ ООД, ЕИК: **** със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „****“ №33, да заплати на Д. В. М. от гр.Варна, ЕГН:*****, лична карта №**** издадена на 28.07.2013г. живущ в гр.Варна. кв.”****”, ул.”****” №31 сумата от 745,48 лева /седемстотин четиридесет и пет лева и 48 стотинки/, представляваща реализирани разноси в производството по делото, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Варненския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Варна: _____